

Singlehanded 2024 – Redshift

Zaterdag 19/10

Ik begon de zaterdag met een korte nachtrust, want mijn walstroomlader begaf het gisteren om 23:00. Nee! Sinds de nieuwe LiFePo4 accu kan ik niet meer op motor stroom draaien, dus dit is niet goed. Zaterdag ochtend 08:30 stipt bij de havenwinkel: gelukkig hebben ze de juiste lader. Om 09:30 laad ik bij en kan ik ontspannen.

De tocht verloopt prima tot bijna het einde. Eerst heerlijk rustig heen en weer naar de Ketelbrug. Dan een vlotte sluis en onder de hogewal naar Muideren. De wind neemt iets toe en we komen met 3 trimarans midden in de voorhoede aan. Even koffie met de Bora, en weer door. Elly appt dat ik iets fout heb gedaan. Het blijkt dat Herengracht 33 *meerdere* gedenkstenen heeft, ik heb blijkbaar de verkeerde gekozen.

Kort voor Volendam breekt de chaos uit: eerst ruzie met de Code-0 strijken, daarna gaat de boot onder fok 14+ knopen lopen richting blinde tonnen. Als ik wil reven voor de Gouwzee valt de boot stil midden tussen 5 andere jachten, argh! Uiteindelijk kom ik moe en gestresst Volendam binnen onder fokje, dat gaat net goed. Niet trots op maar alles heel. Stempel gehaald bij Cafe de Molen, en ik neem het voorteken en blijf hier slapen. Morgen verder!

Zondag 20/10

Licht onderbroken geslapen, maar goed wakker om 06:30. Ontbijt erin, en ondertussen de boot en mezelf klaarmaken. Stilletjes de walstroomkabel weg bij 2 burens – gelukt. Het is nog rustig vanmorgen, dus ik houd het grootzeil ongereefd. Bij vertrek ga ik samen op met Rudolf (Yippie Yo), en Minke komt voorbij die helaas ziek is en moet afhaken. Jammer!

De tocht naar Hoorn is heerlijk rustig. Voor de wind met 6 knopen, eerst fok daarna melkmeisje met de Code-0. Aanleggen daar is een uitdaging maar het lukt naast een passagiersschip samen met Rudolf die ook net aankomt. De havenmeesteres brengt ons naar de waterkist waar de stempel ligt en vraagt naar de wedstrijd.

Verder naar Enkhuizen. Rudolf spuit er vandoor en ik hou 'm niet bij; zeewier? Ik kan niks vinden, het zal aan mij liggen. Rustige tocht met iets meer tempo tot het Naviduct. Ik haal nu de Code-0 toch weg, hij is eindelijk droog.

Richting Andijk volgt een leuk halvevinds scheurrak. Ik kom samen met Dixbay aan en weet zonder ongelukken de haven in te zeilen. Wel krap met zoveel boten! Selfie maken en door. Het tweede rif wordt halverwege Den Oever gezet en lijkt dan nog overbodig ...

Na een wat tragere sluislichting (1 ronde wachten op een tanker) gaat het verder. Het weer lijkt mee te vallen. Ik (of eigenlijk de boot) vlieg er vandoor. Halverwege het Visjagersgaatje is het superheldere zicht opeens weg en is Den Helder niet meer zichtbaar. De hint dringt niet diep genoeg door dus ik kijk op buienradar in plaats van het zeil weg te rollen. Als de vlag van 30 knopen komt is de realisatie er ook. Snel de fok weggerold en op dubbel rif naar Texel. Het wordt een wilde maar snelle rit en alles blijft veilig.

In Oudeschild is de hele haven gevuld met singlehanded/doublehanded zeilers, leuk! We helpen alle binnenkomers parkeren, dan even rust en om 19:00 samen eten in de Compagnie.

Het is nu 21:45 en ik ben al klaar! Lekker slapen.

Maandag 21/10

De wekker gaat wel om 06:00 maar mijn lijf is het er duidelijk niet mee eens nog. Rustig ontbeten en boot klaargemaakt. Uiteindelijk na wat gedoe met zeil zetten (reeflijn van de giek geglipt) pas om 08:00 buiten. Lekker rustig, 1 rif, wind 5 Bft in de rug.

Op het Scheurrak doe ik een oefening ontrevan en snel weer opnieuw reven. Daarna haal ik op het Inschot de meute (deel ervan) in. Het gaat zo voorspoedig, zelfs tegen de vloedstroom in, dat ik besluit eerst naar Vlieland te gaan. Dat gaat prima maar er staan wel stevige rollers noord van de Richel!!

Uiteindelijk perfect getimed met laatste vloed van Vlieland naar Noordmeep. Daar komt echt *iedereen* tegelijk. Ik kruis vlot weer terug, met alleen een bijna-ontmoeting met de WM-9/ZM-2 als kras op mijn ziel. Niet gezien en dat scheelde slechts meters! Ai.

Vlot door naar Harlingen tegen de nu stevige ebstroom, maar dat deert niet met 15-17 knopen wind. De Boontjes gaan met slechts een paar slagen, niks zigzagsteek! Vlotte schutting bij Kornwerderzand met een visser. Als ik tijdens het schutten even op het toilet zit hoor ik de marifoon zeggen tegen een ander schip "We varen zo uit aan IJsselmeer zijde". Met zeilbroek nog op de knieën kom ik boven om te zien dat de deuren al open zijn en de visser al bijna buiten! Oeps :-)

Het IJsselmeer laat zich van haar mooiste kant zien tijdens het kruisen naar Stavoren. 7-10 knopen wind, rustig met net genoeg licht om het wateroppervlak te kunnen zien schitteren. Schitterend! Ik kruis samen op met de Waterraaf. Stempel gehaald, nageborreld daar en morgen verder.

Dinsdag 22/10

Ik schrijf deze laatste journaal bladzijde voor anker bij Flevo Marina, op 200 meter van de finish. Voor me ligt de Yippie Yo die van de gelegenheid gebruik maakt om de was te drogen in de zon. Zou zijn bed nat geworden zijn? Het is in ieder geval heerlijk hier. Zo rustig dat ik het grootzeil als "bezaan" heb laten staan.

Vanmorgen om 08:50 op zoek naar de havenmeester Stavoren en kijk, daar komt ze net aanlopen. Betaald en op mijn gemak vertrokken. De haven uit zeilen lukte maar net, dichtbij die dam.

Eerst aan de wind naar Vrouwezand, dan halve wind scheuren langs de rode tonnen en ruime wind, alle 22 tonnen lang, naar Lemmer. Geen AIS vandaag want de Raspberry Pi heeft zijn geheugenkaartje gisteren gemangeld - het is wat deze editie. Gestempeld in Lemmer bij de Friese Hoek, provisorisch aangeled bij de laadbrug voor autos van de binnenvaart.

Verder met een rif want er staat 5 Bft buiten met korte steile golven. Na 2 klappen zoek ik de ruimte op. Gek van het gebonk en gehobbel. Vanaf EL-B wordt het opeens beter: minder wind en golven, Lelystad is opeens bezeild en de rust aan boord is terug. Langzaam weer genieten.

Ik anker onder grootzeil vlakbij de haveningang in gezelschap van Yippie Yo en een baggerschip. Opruimen, spullen drogen en schrijven. Zometeen nog 200 m heen en weer de haven inzeilen.

Deze editie was een echte trimaran-editie met veel bezeilde rakken. Wat gaat het hard dan! Vooral maandag met 91 mijl op het log was mooi. Zwaar was het ook met 30 knopen en steile golven voor Texel. Genieten ook! Ik neem mezelf voor te leren van de paar blunders (blijf *altijd* uitkijken!) en hoop er volgend jaar gewoon weer bij te zijn. Frits, Elly, dank voor de organisatie en tot snel.

Hein